

Plan och Profil Kartor
öfver

Johannesbergs-grufvan,

belägen å Söste hemmans mark uti

Örbergs socken af Vestmanlands län,

upprättade på grund af egna, den 13 Maj 1889 afslutade mätningar

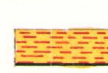
af

Rinhold Hultén

behörig grufmätare enligt Kommerce kollegii beslut af den 15 April 1886.

 Svartmaln.

 Lagerarter.

 Slimmerkiffer

Skala 1/800.

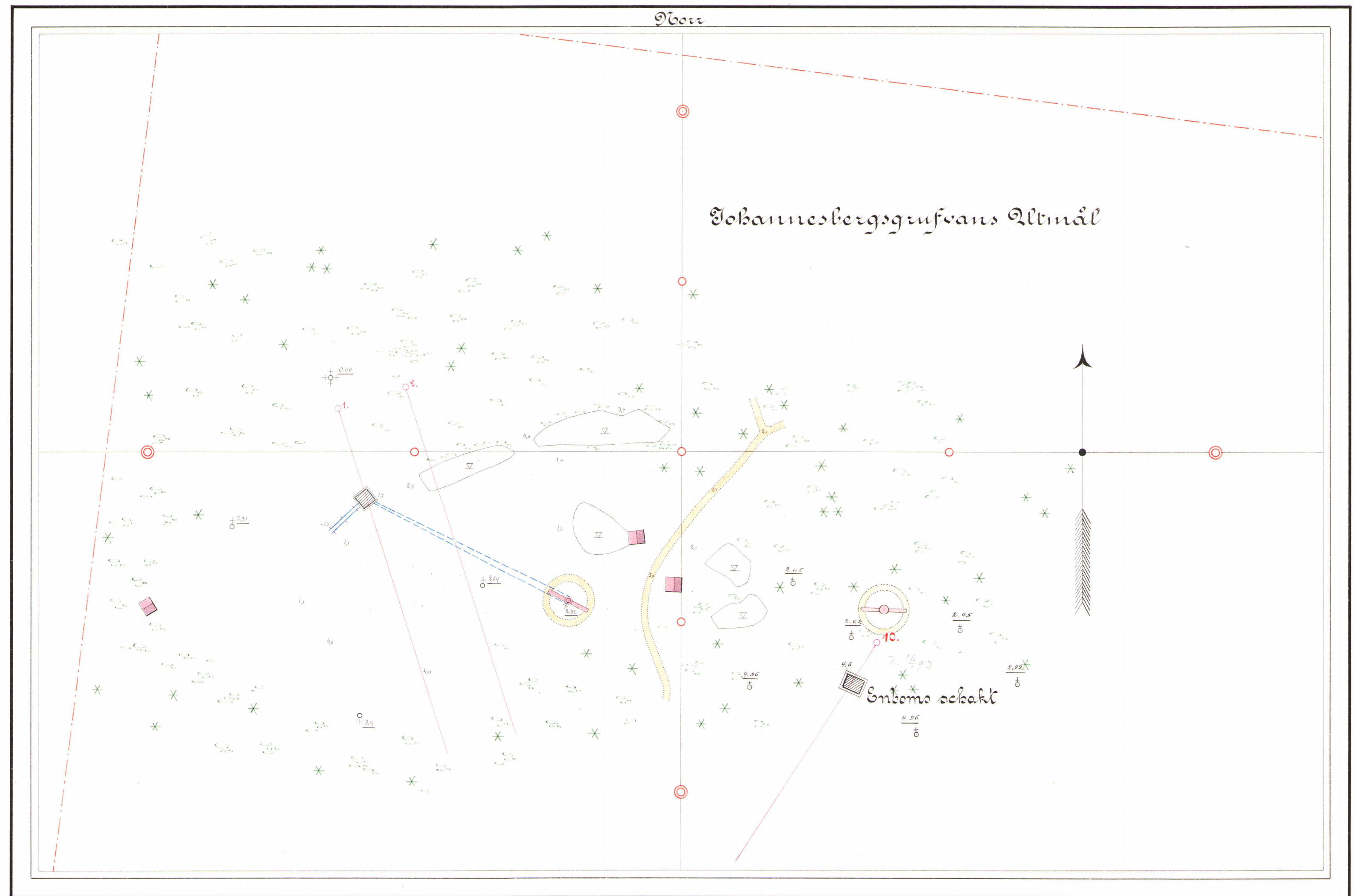
 Granulit.

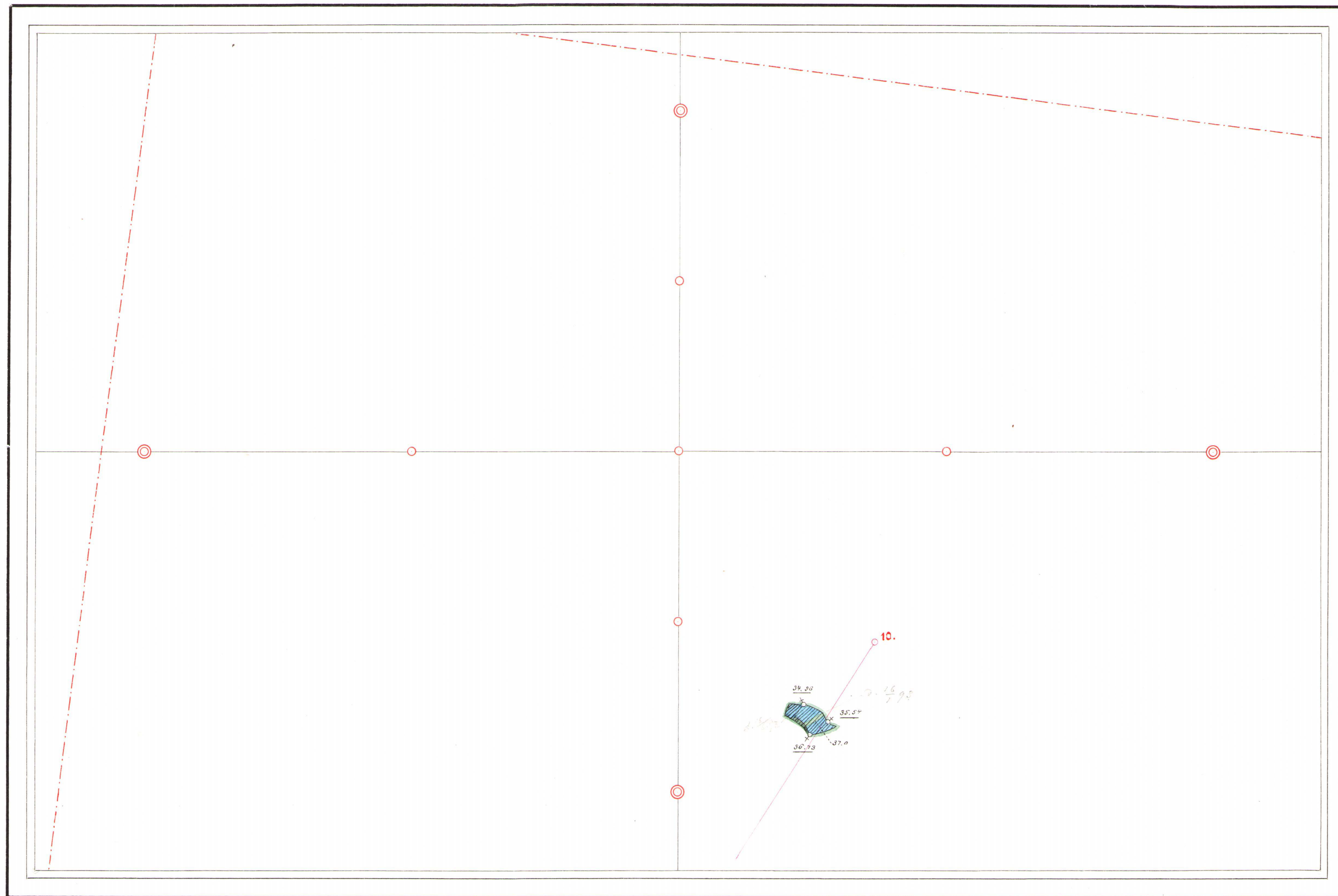
 Granit.

 Diabas

Suppletteringsmätning till denna karta

För tiden		Värkstället af	Inlagd på denna karta		
från och med	till och med		af	den	
18 ⁵ 89	18 ⁶ 93	Fr. Andrie	Carl Fyggare	18 ⁵ 93	Coll. C. M. W. 4
18 ⁶ 93	18 ⁶ 93	A. Andrie	C. H. Mannesfalk	18 ⁵ 95	Ena mätning i skogen vid K. d. S. d. 18⁵95 Det st. i gräset vid K. d. S. d. 18⁵95, s. 18⁵95, s. 18⁵95

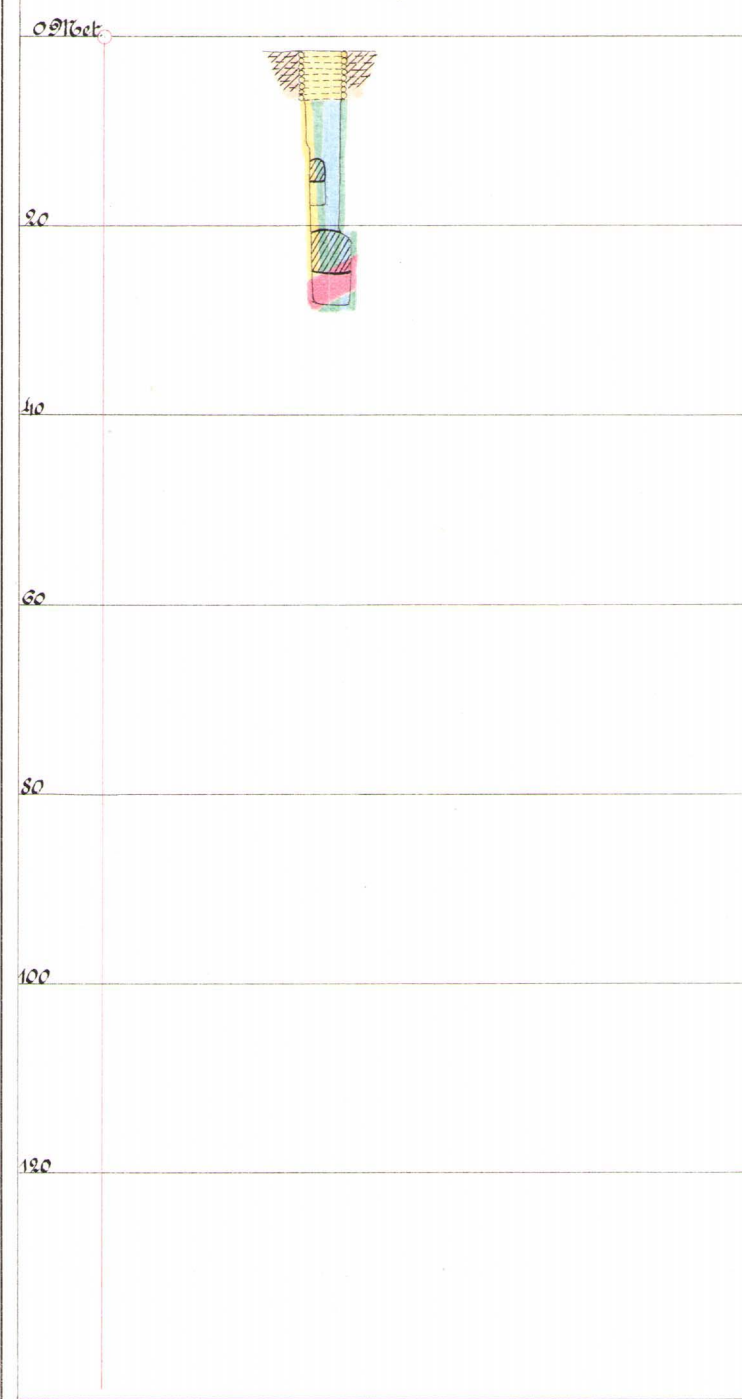
Fol. 4.

Längdprofiler

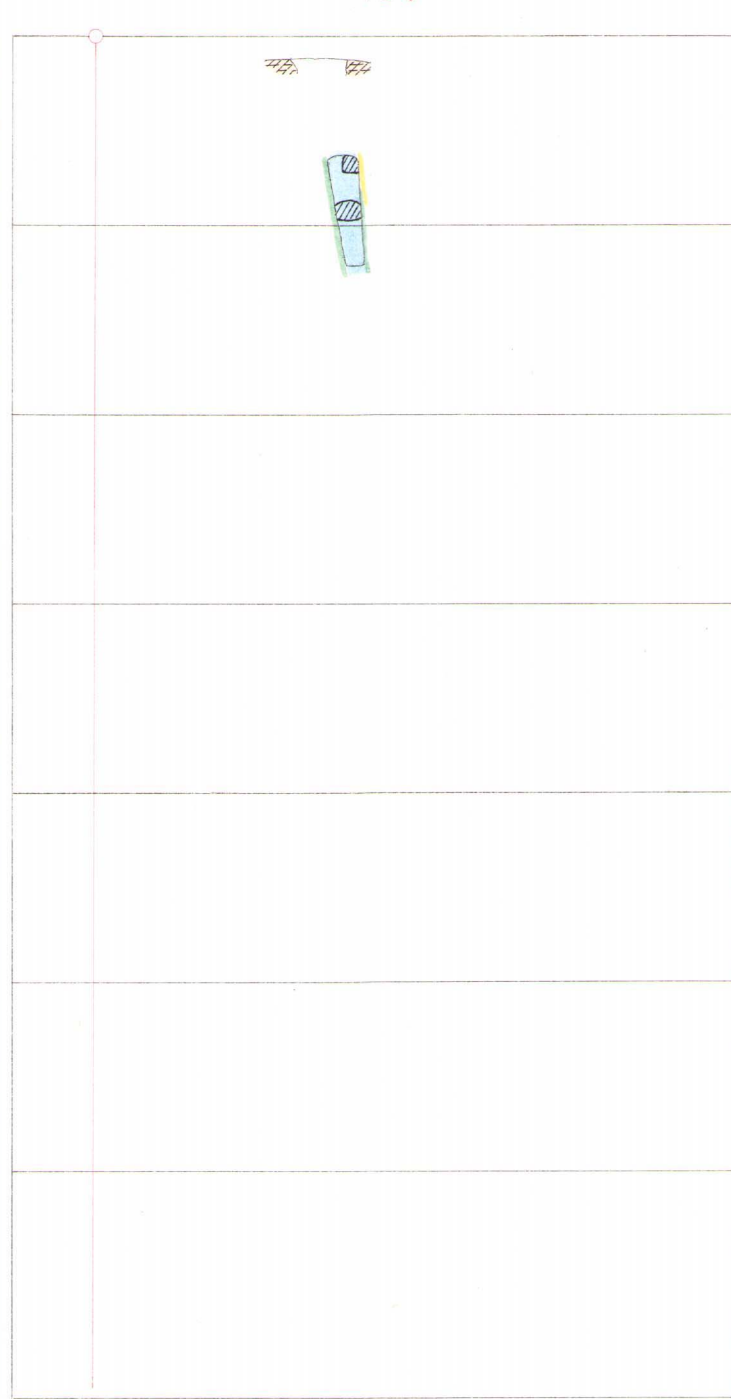

Ivär-profiler.

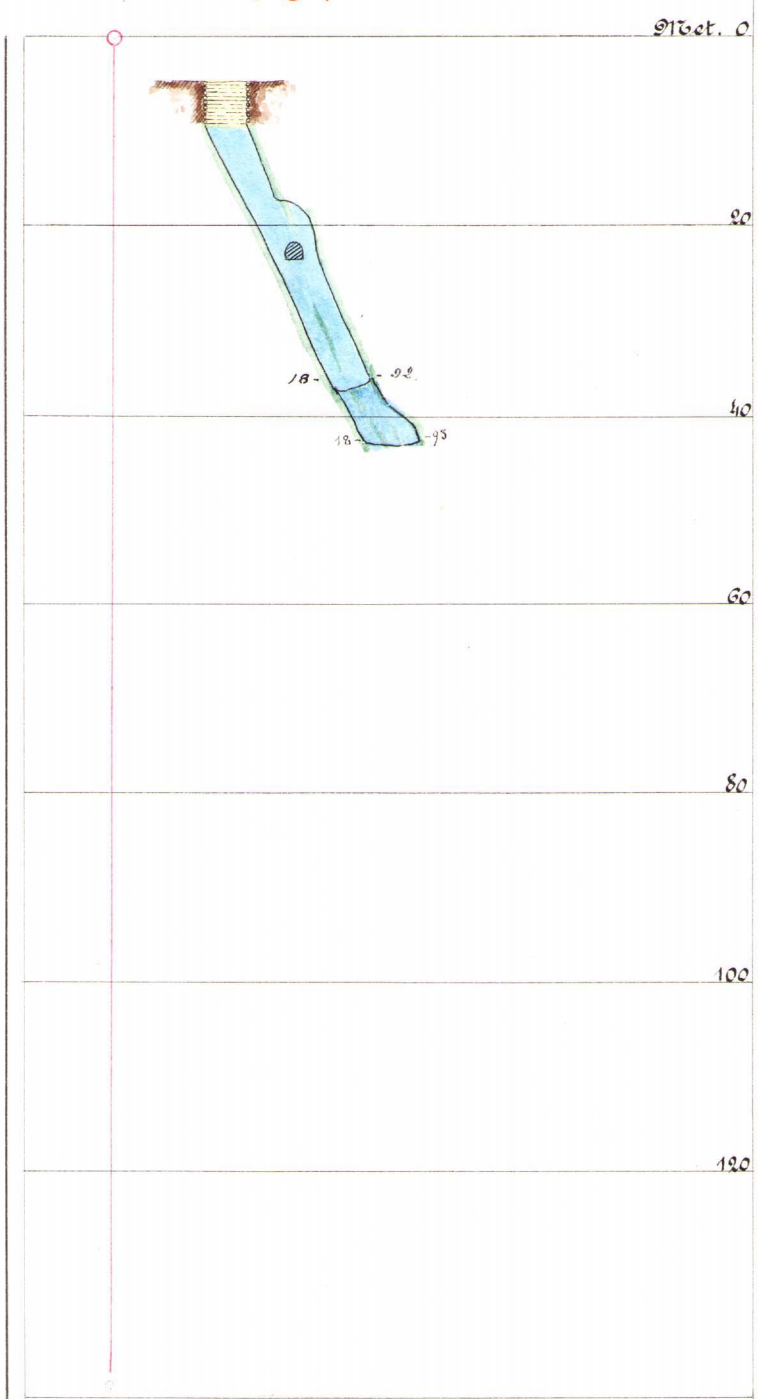
1.

2.

10.

Beskrifning till kartan öfver Johannes-
bergsgrufran i Fläcke kommunens mark uti
Norbergs socken af Västmanlands län, upprättad
på grund af egna, den 13 Maj 1889 afslutade mät-
ningar af Reinhold Dahlström, behörig grufmätare
enligt Kommerce Kollegii beslut af den 13 April 1886.

Johannesbergsgrufran bröts år 1772, var då 6 fannar
djup samt $13\frac{2}{3}$ fannar lång och 3 fannar bred. Grufran var
redan då gammal, men blef rengjord år 1771. Sedan synes den
blifvit bruten större delen af tiden till år 1805. År 1794 omtalas,
att nya försök efter maln anlades, och var det troligen ett
af dessa, som år 1804 uppgifves vara 6 fannar djupt, 8 långt
och 4 bred samt stående i god maln.

Enligt Ångmans beskrifning öfver Norbergs Bergs-
lag arbetades Johannesbergsgrufran omkring år 1830; malmen
utgjordes af järnstens med kalk och andra lätta gämbes berg-
arter, så att malmen användes som kalk eller kricksten;
lagret har icke varit mäktigt och till en del kilat ut
mot djupet.

Den 4 December 1834 fastställdes äf brukspatron
J. von Stokenström utmål, hvilket reglerades af Fagersta
Bruks Aktiebolag den 21 Augusti 1886. Utmålet är 35-6
meter långt och bredt. Under dessa 50 år har grufran hvi-
lat och endast ett eller annat försvarsarbete verkstättats.

Medelst Fibergs inklinator gjordes en magnetisk
undersökning i Augusti 1886, och gaf denna vid handen, att
kompassdraget öfveralt är svagt. Där draget var starkast,
upptogs den 1 September nämnda år ett nytt lodrätt schakt
från dagen strax väster om de gamla gruforna.

Grufran nedlades den 14 December, och erhöles under
tiden 992 deciton maln, hvilken höll 0,012 % fosfor, gaf
61 % tackjärn i degel, drog 20 % kalk för kristallinisk slagg.

Den 1 November 1887 återupptogs schaktets afsänkande. Till årets slut erhöles 771 deciton malmhaltigt berg, hvarur 200 deciton malin utskräddes.

Under år 1888 fortgick arbetet hela året. Schaktet afsänktes till 28,4 meters afgräning, fältorten anlades vid 15 meters afgräning, såväl åt väster som åt öster. Dessa orter genomgingo hvar sin granitgång om ända till 3 meters mäktighet och stupande 50° i 60° från horisonten åt nord-öst, hvarigenom den västra ortens granit inföll i schaktet. Vid dess genomgående anträffades blott svagt malmblandade lagerarter; likaså i den västra fältorten. I den östra fältorten påträffades efter något sökande en vacker, fastän ej bred, malin, hvilken sedan fanns i södra väggen af schaktet, hvarifrån den efterföljdes med ort å 25 meters afgräning. Genomslag gjordes mellan de båda östra fältorterna, hvar på sin sida påbörjades och sedan fortgick, tills grufvan i Maj 1889 tillvidars nedlades, emedan arbetsfolket behöfdes i andra grufvor.

Den malmen närmast omgifvande bergarten utgöres af kloritrika lagerarter; den dessa omgifvande granuliten är äfven rikligt genomdragen med tunna kloritånder. Anmärkningsvärdt är, att den östra granitgången har förkastat malmlagret flera meter.

Under år 1888 uppfordrades 19313 deciton malmhaltigt berg, hvarur 19,8% eller 3824 deciton ganska vacker malin erhöles. Malnprocenten skulle ej stått sig så lågt, om ej så mycket försöksarbete drifvits i rent ofyndigt berg.

Under år 1889 uppfordrades 16614 deciton malmhaltigt berg, hvarur 31% eller 5154 deciton malin utskräddes, hvarjämte genom flockning vunnos 1056 deciton malin, hvarigenom malnprocenten steg till 37,4. Äfven under år 1889 måste en del rent gräberg brytas, särskildt af den östra granitgången; men slutet blef emellertid pallen

allt mer fri från dylikt, hvarigenom malnprocenten steg från 21,3 i Januari till 25,2 i Februari, 30,6 i Mars, 37,3 i April och till 37,2 i Maj. Vid grufvans förnyade upptagande kan man alltså notera en malnprocent af bränt af cirka 37, hvilken procentsiffra torde kunna genom flockning ej obetydligt ökas.

Vattentillöppet var hela tiden mycket starkt, beroende på närheten till de gamla grufvorna; under år 1888 erhöles i medeltal 43 ordentliga tunnor fr dygnet.

Uppfordringen verkställdes medelst handvind, till dess att i Juli 1888 hästvind och lafror uppfördes.

Norberg i Oktober 1889.

Rimholm-Lahström

Tillägg: I Maj månad 1893 nedlades arbetet i denna grufva emedan malmen blef för mycket fosforhaltig, *C. W. Mannerström*
näm. från 0,092 till 0,44% fosfor.

Genomgången af år 1889.